

Dér ved vi jo Enhedslisten har nogle voldsomme problemer med på den ene side at være en varm EU-modstander og på den anden side inderst inde at måtte erkende, at på en lang række praktiske områder, der sikkert også er populære i Enhedslistens vælgerskare, f.eks. indsatsen mod arbejdsløsheden, er en fælles indsats i EU så værdifuld, at man kunne komme til at give EU et blåt stempel, og nogle kunne måske komme i tvivl om den religiøse anti-EF-modstand i virkeligheden har et reelt indhold.

Men det er jo Enhedslistens problem, at de er nødt til at tale med to tunger, og det er sørgeligt, men sådan er religionskrige vel.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Til det sidste kan jeg oplyse hr. Duetoft om, at der stod i en avis forleden, at 97 pct. af de vælgere, man havde spurgt i en opinionsundersøgelse, og som støttede Enhedslisten, også støttede det synspunkt, at vi ikke skal med i den fælles mønt. En opbakning på 97 pct.s enighed bag det synspunkt er dog ganske pænt. Jeg tror, at der er ganske god overensstemmelse mellem det nej, som vi fremfører her fra talerstolen, og så det nej, der er ude i befolkningen også blandt Enhedslistens medlemmer og vælgere.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at det er, som om hr. Duetoft slet ikke havde overværet formiddagens debat, for hr. Duetoft begynder nu – på samme måde som udenrigsministeren startede debatten – med påstanden om, at de fire undtagelser ikke kommer til behandling på regeringskonferencen. Vi havde jo ellers under debatten fået afklaret, at de emner, som dækkes af de fire undtagelser, f.eks. fælles politi, faktisk kommer til behandling på regeringskonferencen.

Det synspunkt, udenrigsministeren indledte debatten med, mente jeg der gennem debatten var opstået klarhed over ikke kunne holde.

Men så vil jeg spørge hr. Duetoft og tage et konkret eksempel, nemlig det fælles politi: Når nu forslaget kommer på regeringskonferencen om, at politisamarbejdet flyttes fra det, man kalder søjle 3, som principielt er mellemstatslig – selv om man ganske vist i Europolkonventionen allerede nu har flertalsafgørelser – til søjle 1, Unionssøjlen, det overnationale, skal Danmark så sige ja eller nej til det på regeringskonferencen?

Det må hr. Duetoft da indrømme kommer til behandling.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er da ked af, hvis det kommer bag på hr. Duetoft efter alle de mange debatter, vi har haft her i salen om netop EU-området, at Fremskridtspartiet gik ind for det indre marked, at vi gik ind for EF, men at vi gik imod den stadig snævrere union.

Det er i virkeligheden lige så forfærdeligt, at hr. Duetoft kan sætte spørgsmålstejn ved, at Fremskridtspartiets indstilling er og altid har været, at ved traktatændringer skal der være enstemmighed, det vil sige, at alle nationer skal sige ja, for at man kan ændre noget. Derfor var det så vigtigt, at Danmark sagde nej i 1992, for så ville der ikke komme nogen ændring. Derved har man sagt, og hr. Duetoft kan sige, vi kan som danskere sige, at vi sætter de andre på plads. Vi vil ikke være med til ændringer.

Så glemte jeg vel nok det vigtigste, men den røde knap gjorde mig forvirret. Jeg ønsker at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at det er af vital betydning for dansk EU-politik, at der er opbakning i befolkningen til den EU-politik, som regeringen og Folketinget fører, opfordrer Folketinget regeringen til at afholde en vejledende folkeafstemning om det danske udspil til EU-regeringskonferencen i 1996.

Folketinget fastslår samtidig, at det samlede resultat af EU-regeringskonferencen i 1996 også skal sendes til folkeafstemning i Danmark.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 9).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil anbefale fru Annette Just at gå hjem og læse EU's historie. Faktisk stammer bemærkningen om det stadig snævrere samarbejde, som jeg allerede nævnte i min ordførertale, fra 1957 og Romtraktaten, den Romtraktat, der også danner baggrund for det indre marked og hele det EF, som er bygget op omkring det indre marked.